

KOMMISSIONEN MOD FERNÁNDEZ GÓMEZ

DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

14. september 2006 *

I sag C-417/05 P,

angående appel i henhold til artikel 56 i Domstolens statut, iværksat den 24. november 2005,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved D. Martin og L. Lozano Palacios, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

appellant,

den anden part i appelsagen:

Maria Dolores Fernández Gómez ved avocat J.R. Iturriagagoitia,

sagsøger i første instans,

* Processprog: fransk.

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne R. Schintgen, P. Kūris, G. Arestis (refererende dommer) og J. Klučka,

generaladvokat: L.A. Geelhoed

justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Ferreira,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 17. maj 2006,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

- ¹ I appelskriftet har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber nedlagt påstand om ophævelse af den dom, der blev afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 13. september 2005, Fernández Gómez mod Kommissionen (sag T-272/03, Sml. Pers. I-A, s. 229, og II, s. 1049, herefter »den appellerede dom«), hvorved Retten dels annullerede ansættelsesmyndighedens afgørelse af 12. maj 2003 om afslag på ansøgningen om at forlænge Maria Dolores Fernández Gómez'

kontrakt (herefter »den omtvistede afgørelse«), dels tilpligtede Kommissionen at betale sagsøgeren et beløb på 50 000 EUR i erstatning for det lidte tab som følge af denne afgørelse og at bære sagens omkostninger.

Retsforskrifter, sagens baggrund og retsforhandlinger ved Retten

- 2 Artikel 2 og 3 i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber samt om særlige midlertidige foranstaltninger for tjenestemænd i Kommissionen (EFT 1968 I, s. 30) i den indtil den 30. april 2004 gældende udgave, fastsætter henholdsvis vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (herefter »vedtægten«) og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne (herefter »ansættelsesvilkårene«).
- 3 I henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene forstås ved midlertidigt ansat »den, der ansættes i en af stillingerne i den liste over stillinger, der findes som bilag til den afdeling i budgettet, der vedrører hver institution, og af budgetmyndighederne er betegnet som midlertidige«.
- 4 Artikel 8 i ansættelsesvilkårene præciserer bl.a., at ansættelsen af en af de i artikel 2, litra a), nævnte midlertidigt ansatte kan ske på bestemt eller ubestemt tid, og at ansættelse på bestemt tid af en sådan ansat kun kan fornyes på bestemt tid en gang.
- 5 Den 18. oktober 1994 vedtog Kommissionen en adfærdskodeks vedrørende de almindelige bestemmelser, som regulerer forholdet mellem Kommissionens tjenestegrene og en række personalekategorier (herefter »adfærdskodeksen«).

- 6 De forskellige personalekategorier, som omhandles i kodeksen, er »ikke-vedtægtsmæssigt personale« og »visse specifikke [personale]kategorier«. I henhold til punkt I B i nævnte kodeks forstås ved »visse specifikke [personale]kategorier« »en række ansatte, som henhører under vedtægten, ansættelsesvilkårene eller offentlig ret«. Sidstnævnte sætning henviser til hjælpeansatte, udstationerede nationale eksperter (herefter »END«), tjenestemænd eller ansatte, som har tjenestefrihed af personlige årsager eller arbejder på deltid, forhenværende tjenestemænd og tidligere midlertidigt ansatte samt »øvrige ansatte i Fællesskaberne«.
- 7 Den 13. november 1996 vedtog Kommissionen en beslutning med overskriften »Politik for midlertidigt ansatte, som henhører under artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne« (herefter »Kommissionens beslutning af 13. november 1996«). Denne beslutning indeholder nye retningslinjer i form af »operationelle bestemmelser« vedrørende ansættelse og udvælgelse af midlertidigt ansatte henhørende under artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene, varigheden af disse ansattes kontrakter, begrænsning af tidsmæssig kumulation med andre administrative bestemmelser eller kontrakter med Kommissionen samt interne og eksterne udvælgelsesprøver, som kan være af interesse for disse ansatte.
- 8 I beslutningens punkt 6, litra b) og c), defineres kontraktens varighed og de nærmere bestemmelser for den antikumuleringsregel, der finder anvendelse på midlertidigt ansatte henhørende under artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene, som har fået forelagt et tilbud om en kontrakt at regne fra den 1. december 1996 (herefter »antikumuleringsreglen«). I punkt 6, litra c), præciseres bl.a. følgende:

»Den samlede varighed af en ikke-tjenestemandsansat persons ansættelse i Kommissionen må ikke overstige seks år. Ved beregningen af denne periode på seks år tages hensyn til ansættelsesperioder som midlertidigt ansat i henhold til artikel 2-a) eller 2-b), hjælpeansat og som ikke-vedtægtsmæssigt personale [...] Der vil blive fremsendt retningslinjer til generaldirektoraterne med henblik på at sætte dem i stand til at anvende denne kumulationsbegrænsning i deres tilbud om ansættelse.«

- 9 Den 14. november 1996 fremsendte generaldirektøren for Generaldirektoratet »Personale og Administration« (herefter »GD IX«) en informationskrivelse til de ansatte vedrørende »ny politik vedrørende midlertidigt ansatte henhørende under artikel 2-a) i ansættelsesvilkårene«. Hvad særligt angår antikumuleringsreglen, som begrænser varigheden af den samlede ansættelse for ikke fastansat personale til maksimalt seks år, fremgår det af skrivelserne, at der ved beregningen af denne maksimale varighed bl.a. skal tages hensyn til »ansættelsesperioder [...] som END eller som andre former for ikke-vedtægtsmæssigt personale« ved Kommissionen.
- 10 Maria Dolores Fernández Gómez arbejdede ved Kommissionen som END i tre år, fra den 1. december 1997 til den 30. november 2000. Hun blev dernæst ansat ved Kommissionen som hjælpeansat i to en halv måned, fra den 1. december 2000 til den 15. februar 2001.
- 11 Efterfølgende ansøgte hun om en stilling offentliggjort i stillingsopslag 13T/TRADE/2000, hvorved det tilsigtedes at besætte fire midlertidige stillinger i Generaldirektoratet »Handel«. Hvad angår kontraktens varighed blev der i stillingsopslaget anført følgende:
- »[V]ed udnævnelsen af en ansøger [...] skal Kommissionen anvende de regler, der er indeholdt i Kommissionens beslutning af 13. november 1996, hvis formål er at begrænse varigheden af kontrakter indgået i henhold til artikel 2, litra a), i [ansættelsesvilkårene] til en periode på maksimalt tre år; alene med mulighed for forlængelse for en periode på maksimalt et år.«
- 12 Maria Dolores Fernández Gómez' ansøgning blev imødekommet og hun indgik en kontrakt som midlertidigt ansat som omhandlet i artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene med Kommissionen. Kontrakten, som var dateret den 17. januar 2001, trådte i kraft den 16. februar 2001. Ifølge nævnte kontrakts artikel 4 var dens varighed fastsat til to år og ni og en halv måned, således at den udløb den 30. november 2003.

- 13 Kontrakten blev fremsendt til appelinstævnte ved en skrivelse af 19. januar 2001, hvori Kommissionens kompetente tjenestegren henledte Maria Dolores Fernández Gómez' opmærksomhed på, at »kontrakten [var] indgået for en begrænset periode på to år og ni og en halv måned og ikke [kunne] forlænges i henhold til Kommissionens beslutning af 13. november 1996 om fastsættelse af den maksimale varighed for de forskellige typer kontrakter«.
- 14 Den 13. februar 2003 fremsendte Maria Dolores Fernández Gómez en e-mail til en ansat i GD IX, hr. Daum. Denne e-mail, med overskriften »Spørgsmål vedrørende udstationering som END«, var formuleret som følger:

»[...] skal jeg anmode Dem om at meddele mig følgende:

- finder »antikumuleringsreglen« (Kommissionens beslutning af 13. november 1996) anvendelse på udstationeringer som END, der blev påbegyndt og afsluttet før den 5. januar 2002? I bekræftende fald
- fra hvilken dato finder reglen anvendelse, og
- hvorfor er en sådan begrænsning ikke anført i Kommissionens beslutning af 9. februar 2001 (som regulerer ansættelsesvilkårene for END) og hvorfor er perioderne som udstationeret END ikke nævnt i beslutningen af 13. november 1996?

[...]«

- 15 Ved skrivelse af 3. april 2003 til GD IX ansøgte chefen for den afdeling, hvori Maria Dolores Fernández Gómez arbejdede, bl.a. om en forlængelse af hendes kontrakt som midlertidigt ansat, således at den samlede varighed heraf ville udgøre fire år, hvilket han anså for at være denne kontrakts maksimale varighed. I ansøgningen om forlængelse blev redegjort for grundene til, at den pågældende persons forbliven i afdelingen var »yderst ønskelig«. I nævnte skrivelse blev det i øvrigt anført, at Kommissionens beslutning af 13. november 1996 ikke foreskriver, at der tages hensyn til udstationeringsperioden som END ved beregningen af den ved antikumuleringsreglen fastsatte periode på seks år. I samme skrivelse blev det ligeledes anført, at END ikke var opført som »ikke-vedtægtsmæssigt personale« i adfærdskodeksen.
- 16 Den 12. maj 2003 fremsendte en ansat i GD IX en e-mail til en ansat i den afdeling, hvori Maria Dolores Fernández Gómez arbejdede. Denne e-mail var formuleret således:

»Jeg er blevet anmodet om at besvare Deres skrivelse af 3. april 2003 vedrørende de ansøgte forlængelser for så vidt angår to [midlertidigt ansatte] 2 a), Maria Dolores Fernández Gómez og hr. [...]

Maria Dolores Fernández Gómez har kontaktet hr. Daum direkte vedrørende spørgsmålet om, i hvilket omfang END-perioden medregnes i antikumuleringsreglen. Sidstnævnte svarede hende, at det var fast praksis at medregne END-perioden som en periode som »ikke-vedtægtsmæssigt personale« [...]

Jeg bekræfter herefter, at der for så vidt angår disse to midlertidigt ansatte, ligesom det er tilfældet for alle øvrige ansatte i samme situation, ikke kan bortses fra ansættelsesperioden som END eller foretages ændringer for så vidt angår kontrakternes udløbsdato.

[...]«

- 17 Denne skrivelse blev fremsendt til Maria Dolores Fernández Gómez ved e-mail af 18. juni 2003.
- 18 Den 11. juli 2003 indgav Maria Dolores Fernández Gómez en klage i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2. Klagen blev forkastet ved Kommissionens afgørelse af 29. oktober 2003.
- 19 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 4. august 2003 anlagde Maria Dolores Fernández Gómez i mellemtiden et søgsmål med påstand dels om annullation af den omtvistede afgørelse, dels om, at Kommissionen blev tilpligtet at betale et beløb på 101 328,60 EUR med tillæg af morarenter i erstatning for det lidte tab.
- 20 Ved særskilt dokument indleveret til Rettens Justitskontor samme dag indgav Maria Dolores Fernández Gómez ligeledes en begæring navnlig om udsættelse af gennemførelsen af den omtvistede afgørelse.
- 21 Ved kendelse af 16. september 2003, Fernández Gómez mod Kommissionen (sag T-272/03 R, Sml. Pers. I-A, s. 197, og II, s. 979), besluttede Rettens præsident ikke at tage begæringen til følge, og udsatte afgørelsen om sagens omkostninger.
- 22 Ved særskilt dokument indleveret den 29. januar 2004 fremsatte Kommissionen en formalitetsindsigelse i henhold til artikel 114, stk. 1, i Rettens procesreglement.

- 23 Ved kendelse af 30. april 2004 besluttede Retten at træffe afgørelse om formalitetsindsigelsen i forbindelse med afgørelsen om sagens realitet.
- 24 Ved den appellerede dom annullerede Retten, efter at have fastslået, at sagen kunne fremmes til realitetsbehandling, den omtvistede afgørelse og tilpligtede Kommissionen at betale Maria Dolores Fernández Gómez et beløb på 50 000 EUR i erstatning for det lidte tab.

Parternes påstande

- 25 I appelskriftet har Kommissionen nedlagt følgende påstande:
- Den appellerede dom ophæves.

  - Domstolen træffer selv afgørelse i sagen, de af Kommissionen for Retten nedlagte påstande tiltrædes, og Kommissionen frifindes i sag T-272/03.

  - Subsidiært: Sagen hjemvises til Retten.

  - Maria Dolores Fernández Gómez tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder sine egne omkostninger i sagen ved Retten.

26 Appellindstævnte har nedlagt følgende påstande:

— Appellen forkastes i sin helhed.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i sagen ved Retten og i appelsagen ved Domstolen.

27 Ved skrivelse indleveret til Domstolens Justitskontor den 23. februar 2006 har Kommissionen i henhold til artikel 117 i Domstolens procesreglement anmodet om tilladelse til at indgive replik. Ved afgørelse af 8. marts 2006 afviste Domstolens præsident anmodningen.

Om appellen

28 Kommissionen har til støtte for appellen fremført tre anbringender. Det første anbringende er, at Retten har begået en retlig fejl, da den fandt, at søgsmålet til prøvelse af den omtvistede afgørelse kunne fremmes til realitetsbehandling. Det andet anbringende er, at der er begået en retlig fejl ved anvendelsen af artikel 8 i ansættelsesvilkårene og antikumuleringsreglen. Det tredje anbringende er, at der er begået en retlig fejl for så vidt angår fastslåelsen og opgørelsen af det tab, som appellindstævnte påstår at have lidt.

Om det første anbringende

- 29 I den appellerede doms præmis 37 fastslog Retten først, at den omtvistede afgørelse, dvs. e-mailen af 12. maj 2003, indeholder administrationens svar på den ansøgning om forlængelse af Maria Dolores Fernández Gómez' kontrakt, som blev forelagt af hendes afdelingschef den 3. april 2003.
- 30 Ifølge samme doms præmis 38 forkaster den omtvistede afgørelse ansøgningen med den begrundelse, at den periode på tre år, som appelindstævnte har været ansat i Kommissionens tjeneste som END, skal medregnes ved anvendelsen af antikumuleringsreglen, således at denne periode skal lægges til perioderne på dels to og en halv måned, hvor hun har været ansat som hjælpeansat, dels to år og ni og en halv måned, hvor hun har været ansat som midlertidigt ansat, hvilket samlet svarer til den maksimale periode på seks års ansættelse ved institutionen, som er fastsat i antikumuleringsreglen.
- 31 Som svar på den af Kommissionen fremsatte formalitetsindsigelse, hvorefter den omtvistede afgørelse kun bekræfter indholdet af appelindstævntes kontrakt som midlertidigt ansat, fandt Retten dernæst i den appellerede doms præmis 43, at en sammenligning af den omtvistede afgørelse med kontrakten og med skrivelsen af 19. januar 2001, hvorved kontrakten blev fremsendt, gør det muligt at fastslå, at nævnte afgørelse indeholder et nyt element, idet ansøgningen om forlængelse af nævnte kontrakt heri afvises med den begrundelse, at ansættelsesperioden i Kommissionens tjeneste som END skal medregnes ved anvendelsen af antikumuleringsreglen, mens de tidligere retsakter alene vedrørte spørgsmålet om kontraktens varighed og ikke spørgsmålet om en eventuel forlængelse af kontrakten ved dennes udløb, idet der med hensyn til dette punkt blev henvist til gældende regler.

- 32 Efter at Retten i den appellerede doms præmis 44 følgelig havde fastslået, at den omtvistede afgørelse ikke er en retsakt, som bekræfter en tidligere afgørelse, men en retsakt, der indeholder et klagepunkt imod appelinstævnte, bemærkede Retten endelig i samme doms præmis 45 og 46, at vedtægtens frister var blevet overholdt, og fastslog endelig i nævnte doms præmis 47, at søgsmålet kunne fremmes til realitetsbehandling i sin helhed.
- 33 Kommissionen har anført, at Retten herved har begået flere retlige fejl. Kommissionen har i denne forbindelse bl.a. anført, at appelinstævnte ikke har forelagt en ansøgning som omhandlet i vedtægten vedrørende en forlængelse af hendes kontrakt som midlertidigt ansat, hvorfor søgsmålet alene af denne grund burde have været afvist. Kommissionen har tilføjet, at den omtvistede afgørelse under alle omstændigheder blot er en informationsskrivelse, som ikke indeholder nogen afgørelse, og at den derfor ikke udgør en retsakt, der indeholder et klagepunkt.
- 34 Der henvises til vedtægtens artikel 90, stk. 1 og 2, som har følgende ordlyd:

»1. Enhver person, der er omfattet af denne vedtægt, kan forelægge en ansøgning for ansættelsesmyndigheden om at træffe en beslutning for sit vedkommende. Myndigheden meddeler den pågældende sin begrundede beslutning inden fire måneder efter dagen for ansøgningens forelæggelse. Hvis der ikke er afgivet svar inden fristens udløb, anses dette som en stiltiende afvisning, som kan gøres til genstand for en klage i henhold til efterfølgende stykke.

2. Enhver person, der er omfattet af denne vedtægt, kan for ansættelsesmyndigheden indbringe en klage over en akt, der indeholder et klagepunkt imod ham; det gælder

såvel, når ansættelsesmyndigheden har truffet en afgørelse, som når den har undladt at træffe en i vedtægten foreskrevet foranstaltning [...]

[...]«

- 35 Det må konstateres, at det følger af vedtægtens artikel 90, stk. 1, at en ansøgning kun kan forelægges ansættelsesmyndigheden af en person, der er omfattet af vedtægten.
- 36 Appellindstævnte tilhører som midlertidigt ansat de personer, der er omhandlet i vedtægtens artikel 90, stk. 1, og kan derfor som følge heraf forelægge en ansøgning som omhandlet i denne bestemmelse. Det må herefter undersøges, om hun faktisk har forelagt en sådan ansøgning.
- 37 Som det fremgår af de sagsakter, der er fremlagt for Domstolen, har appellindstævnte kontaktet GD IX angående sin kontrakt ved den i nærværende doms præmis 14 nævnte e-mail af 13. februar 2003. Appellindstævnte har uden særligt at fremhæve, at denne e-mail udgør en ansøgning i vedtægtens artikel 90, stk. 1's forstand, gjort gældende, at ansøgningen om forlængelse af hendes kontrakt blev forelagt af chefen for den afdeling, hvori hun arbejdede, efter hendes personlige henvendelser.
- 38 Det er ganske vist korrekt, at nævnte afdelingschef ved en skrivelse af 3. april 2003 ansøgte om, at appellindstævntes kontrakt blev forlænget. Som det imidlertid klart

fremgår af ordlyden af vedtægtens artikel 90, stk. 1, anført i nærværende doms præmis 34, kan kun de personer, der er omfattet af nævnte vedtægt, indgive en sådan ansøgning. En skrivelse fremsendt af en af Kommissionens tjenestegrene til en anden tjenestegren falder derfor ikke inden for de rammer, der er fastlagt i denne bestemmelse. Det fremgår desuden, at en sådan skrivelse ikke kan sidestilles med en ansøgning som omhandlet i nævnte bestemmelse, idet der ellers ville ske en omgåelse af den i denne bestemmelse fastsatte procedure.

- 39 I øvrigt fremgår det ligeledes af førnævnte e-mail af 13. februar 2003, at appelinstævnte ikke har opfordret ansættelsesmyndigheden til at træffe en afgørelse i forhold til hende. Appelinstævnte har nemlig ved denne e-mail med overskriften »Spørgsmål vedrørende udstationering som END« blot anmodet om oplysninger vedrørende anvendelse for hendes vedkommende af antikumuleringsreglen.
- 40 Heraf følger, at appelinstævnte ikke har indgivet nogen ansøgning i vedtægtens artikel 90, stk. 1's forstand.
- 41 Under disse omstændigheder må det endvidere undersøges, om den omtvistede afgørelse i mangel af en sådan ansøgning udgør en akt, der indeholder et klagepunkt, eftersom appelinstævnte under alle omstændigheder har indbragt en klage som omhandlet i vedtægtens artikel 90, stk. 2, over denne akt.
- 42 I denne forbindelse bemærkes, at kun de akter eller foranstaltninger, der har retligt bindende virkninger, som kan berøre sagsøgerens interesser direkte og umiddelbart gennem en væsentlig ændring af hans retsstilling, udgør akter, der indeholder et klagepunkt.

- 43 Det må indledningsvis fastslås, at GD IX's e-mail af 12. maj 2003 åbenbart ikke udgør en sådan akt.
- 44 Selv om det antages, at den pågældende e-mail indeholder en afgørelse, er det ifølge retspraksis alene ansættelseskontrakten, der indeholder retsvirkninger for de personer, der er omfattet af vedtægten (jf. i denne retning dommen af 9.7.1987, sag 329/85, Castagnoli mod Kommissionen, Sml. s. 3281, præmis 10 og 11, og kendelse af 4.5.1988, sag 95/87, Contini mod Kommissionen, Sml. s. 2537, præmis 8). Det er imidlertid ubestridt, at appelinstævnte aldrig har anfægtet bestemmelserne i hendes kontrakt, således som disse er klargjort i følgeskrivelsen af 19. januar 2000, inden for vedtægtens frister.
- 45 Hvad angår e-mailen af 12. maj 2003 må det desuden fastslås, at denne i forhold til nævnte bestemmelser ikke indeholder noget nyt element for så vidt angår spørgsmålet om, på hvilken dato appelinstævntes kontrakt udløber, og spørgsmålet om en forlængelse af nævnte kontrakt.
- 46 En akt, som ikke indeholder noget nyt element i forhold til en tidligere akt, er blot en bekræftelse af den tidligere, og den kan derfor ikke medføre, at der påbegyndes en ny søgsmålsfrist (jf. dom af 10.12.1980, sag 23/80, Grasselli mod Kommissionen, Sml. s. 3709, præmis 18).
- 47 Det må derfor fastslås, at Retten ved i den appellerede doms præmis 37 at fastslå, at den anfægtede afgørelse indeholder administrationens svar på den ansøgning om forlængelse af Maria Dolores Fernández Gómez' kontrakt, som blev forelagt af

hendes afdelingschef den 3. april 2003, og dernæst ved i nævnte doms artikel 44 at fastslå, at den omtvistede afgørelse udgør en akt, der indeholder et klagepunkt, og endelig ved i samme doms præmis 47 at fastslå, at appelindstævntes søgsmål kunne fremmes til realitetsbehandling, har tilsidesat vedtægtens artikel 90 og 91.

- 48 Det første anbringende i appellen må herefter tages til følge, og den appellerede dom ophæves, uden at det er fornødent at tage stilling til de øvrige anbringender, som Kommissionen har fremført. Følgelig må den appellerede dom ligeledes ophæves, for så vidt som Kommissionen heri blev tilpligtet at erstatte det tab, Maria Dolores Fernández Gómez angiveligt havde lidt som følge af vedtagelsen af den omtvistede afgørelse.

Om søgsmålet for Retten

- 49 Ifølge artikel 61, stk. 1, andet punktum, i EF-statutten for Domstolen kan denne, såfremt Rettens afgørelse ophæves, selv træffe endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse. Dette er tilfældet i denne sag.

- 50 Det følger af nærværende doms præmis 43-47, at den formalitetsindsigelse, som Kommissionen fremsatte for Retten, bør tages til følge. Følgelig må det af Maria Dolores Fernández Gómez anlagte søgsmål afvises for så vidt angår påstanden om annullation af den omtvistede afgørelse.

- 51 I denne forbindelse præciseres, at en afvisning af en påstand om annullation af en retsakt medfører, at erstatningspåstanden skal afvises, når der, som det åbenbart er tilfældet i denne sag, er en snæver forbindelse mellem de to påstande.
- 52 Heraf følger, at det af Maria Dolores Fernández Gómez anlagte søgsmål bør afvises i sin helhed.

Sagens omkostninger

- 53 Ifølge procesreglementets artikel 122, stk. 1, træffer Domstolen selv afgørelse om sagens omkostninger, såfremt der gives appellanten medhold og Domstolen selv endeligt afgør sagen.
- 54 I henhold til samme procesreglements artikel 69, stk. 2, første afsnit, som i henhold til artikel 118 finder anvendelse i appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom.
- 55 Ifølge nævnte procesreglements artikel 70, som finder anvendelse i appelsager iværksat af institutionerne i medfør af artikel 118 og 122, bærer institutionerne imidlertid principielt selv deres egne omkostninger i tvister mellem Fællesskaberne og deres ansatte. Under disse omstændigheder bærer hver part sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Anden Afdeling):

- 1) **Dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 13. september 2005, Fernández Gómez mod Kommissionen (sag T-272/03), ophæves.**

- 2) **Det af Maria Dolores Fernández Gómez ved Retten i Første Instans anlagte søgsmål med påstand om annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 12. maj 2003 om afslag på ansøgningen om forlængelse af hendes kontrakt og om erstatning for det påståede tab som følge af denne afgørelse afvises.**

- 3) **Hver part bærer sine egne omkostninger såvel i sagen ved Retten som i appelsagen.**

Underskrifter